

AKADEEMILISE
PÕLLUMAJANDUSE SELTSI
UUSI LIKMEID

Kavak, Hans – sünd. 16. 09. 1933, veterinaariakandidaat. Tori Hobusekasvanduse peaveterinaararst. Eriala – põllumajandusloomade ainevahetus.

Mee, Rein – sünd. 24. 01. 1939, filosoofiadoktor. Lääne-Virumaa Vinni vallavanem. Eriala – karusloomakasvatus.

Poikalainen, Väino – sünd. 6. 04. 1947, tehnikamagister. EPMÜ Lihatehnoloogia Instituudi assistent. Eriala – veisepidamistehnoloogia (automatiseerimine).

Valdi, Virge – sünd. 15. 03. 1969, põllumajandusmagister. EPMÜ Loomakasvatuse instituudi teadur. Eriala – lambakasvatus.

Viinalass, Haldja – sünd. 10. 07. 1963, filosoofiadoktor. EPMÜ Loomakasvatuse instituudi vanemteadur. Eriala – immunogeneetika.

Vikat, Külli – sünd. 4. 03. 1969, põllumajandusmagister. EPMÜ Kehtna Kontrollkanala juhataja-teadur. Eriala – linnu-kasvatus.

JUUBELID

SALME UUSKAM (SUIK) – 90

16. veebruaril k. a. möödus 90 aastat esimese naissoost piimandusteadlase sündinist. Salme Uuskam sündis Võrumaal Räpina vallas Kõnnu külas taluperes. Õppis Kureküla, seejärel ministeeriumikoolis

. Räpina Reaalgümnaasiumi lõpetas 1924. a. ja seejärel Tartu Ülikooli põllumajandusteaduskonna agronoomiaosakonna 1930. a. Vahepeal (1929) täiendas oma teadmisi piimanduse ja karjakasvatuse alal Helsingi Ülikoolis. Kogunud uurimismaterjale piimatalitustes, Tartu Ülikooli piimanduslaboratooriumis jm. koostas ta magistritöö *Kuivõrd otstarbekohane ja õigeid tulemusi andev on praegu meiereides tarvitusel olev piimaproovi võtmine, alalhoidmine ja rasvaprotsendi määramine*. Töö kaitsmisel 1932. a. omistati talle magistrikraad piimanduse alal, milline atesteeriti hiljem põllumajanduskandidaadi kraadiks.

Aastatel 1932...1947 töötas juubilar karjahoiu ja piimanduse õpetajana Kehtna Kõrgemas Kodumajanduskoolis.

Abielludes endise Eesti ohvitseri, II maailmasõja veterani ja suurtalunikust leskmehe Johannes Uuskamiga sai ta koduks Kivimäe talu Kiisa-Kurtna piiril. Talutöö kõrval jätkas ta 1947. aastast pedagoogilist tööd Tallinna Õpetajate Instituudis (hiljem Pedagoogiline Instituut) loodusteaduse ja geograafia kateedri juhatajana ja dotsendina.

Aastatel 1959...1961 töötas ta ENSV Pedagoogika Teaduslikus Uurimisinstituudis.

Alates 1961. aastast on Salme Uuskam pensionär ja elab oma Kivimäe talus.

Soovime juubilarile tugevat tervist ja muretuid vanaduspäevi!

H. Eller

Kauaaegsel (1954...1960, 1965...1985) Eesti Põllumajanduse Akadeemia poliitökonoomia kateedri juhatajal Valentin Matinil täitub 12. augustil 80 eluaastat.

V. Matin asus Tartu Ülikooli õppejõuna tööle 1949. aastal, Eesti Põllumajanduse Akadeemia asutamisel tuli ülikoolist EPA-sse üle. Aastast 1965 oli ta dotsent, 1970. aastast professori kt. ja 1976. a. professor. 1985. aastal jäi professor-konsultandiks, 1995. aastal valiti aga emeriitprofessoriks.

Aastatel 1958...1965 töötas V. Matin EPA teadusprorektorina.

V. Matini teadustööpärandid on seotud meie põllumajanduse aktuaalsete probleemidega. 1954. aastal kaitstud kandidaadiväitekiri kandis nimetust *Põllumajandusliku tootmise areng Eesti NSV-s sõjajärgsel perioodil*. Eriti olid talle südamelähedased tollaste põllumajandusettevõtete isemajandamise probleemid.

Soovime juubilarile õnne ja tugevat tervist veel paljudeks aastateks!

(Vt. ka "Agraarteadus" nr. 3, 1990, lk. 369)

Ü. Oll

HANS LEESMENT – 80

1944. a. sügisest saadik Rootsis elav dr. agr. Hans Leesment saab 23. augustil 80-aastaseks. Ta pärineb Pärnumaalt, Tali vallas asuvast Lanksaare talust, mida nüüd peab tema vend Ain Leesment.

Hans Leesment lõpetas 1934. a. Pärnu Poeglaste Gümnaasiumi, seejärel aastase erikursuse

Olustvere Põllutöökooli juures. 1936. aastal jätkas õpinguid Tartu Ülikooli põllumajandusteaduskonnas, mille põhikursuse lõpetas 1941. a. Seejärel töötas piimanduse alal.

Evakueerunud Rootsi, töötas ta aastatel 1945...1952 assistendina Stockholmi Ülikooli juures, seejärel õppis ühe aasta Kieli Piimanduse Instituudis. 1952...1957 töötas Riigi Meiereide Õppe- ja Katseasutuses assistendina bakterioloogia alal. Doktorikraadi omandas Kieli Ülikoolis 1956. aastal teemal *Lactobacillus casei arengust ja omadustest segukultuurides, eriti silmas pidades juustuvalmistamise olukorda*. Pärast seda sai H. Leesment Rootsi Meiereide Keskliidu Kesklaboratooriumi bakterioloogiaosakonna juhataja, aastatel 1970...1980 oli aga bakterioloogia uurimisosakonna šefiks. 1980. aastal jäi vanaduspensionile. Elab koos abikaasaga Malmös.

Soovime juubilarile õnne ja tugevat tervist veel paljudeks aastateks!

(Vt. ka "Agraarteadus" nr. 3, 1990, lk. 370)

Ü. Oll

ENDEL LAAS – 80

Praegune Eesti nimekaim metsateadlane prof. emer. Endel Laas saab 29. augustil s.a. 80-aastaseks.

Juubilar on sündinud ja õppinud Tartus. Kooliga tegi ta tutvust 1926. aastal, alustades otsekohe kolmandast klassist. Algkoolile järgnes Tartu Poeglaste Gümnaasium (1930...1935). Abituuriumi järel tegi ära sõjaväeteenistuse ja astus siis 1936. aasta sügisel õppima Tartu Ülikooli põllumajandusteaduskonna metsaosakonda. Ülikoolidiplomini (*cum laude*) jõudis 1940. aasta kevadel. Vaevalt ühe aasta sai noormees töötada Narva metskonna metsnikuna, kui algas sõda, mis haaras ta oma keerisesse. Sõjaküüsis 1946. aastal pääsnuna alustas ta pedagoogilist tegevust Tartu Riikliku metsabotaanika ja dendroloogia (hilisema nimetusega metsakasvatuse ja dendroloogia) kateedris

assistendina. Nelja aasta pärast (1. juulil 1950) edutati E. Laas vanemõpetajaks ja määrati ülikooli metsakasvatuse ja dendroloogia kateedri juhatajaks (1951. a. metsakultuuride kateeder), kelleks ta jäi kuni 1973. a. 31. augustini. TRÜ metsakultuuride kateedrist oli vahepeal saanud EPA metsakultuuride ja dendroloogia kateeder, seejärel metsakasvatuse ja metsakultuuride kateeder ning lõpuks metsakasvatuse kateeder, vanemõpetajast aga oli saanud dotsent (1958) ning seejärel professor (1976). 1956. aastast on ta bioloogiakandidaat. Tema kandidaaditöö kandis pealkirja *Uurimusi lehise seemnete kvaliteedist ja nende otstarbekast kasutamisest Eesti NSV tingimustes*.

Kakskümmend viis aastat (1960...1985) oli ta EPA metsanduse ja maaparanduse teadus-konna dekaan. Olgu märgitud, et nii pikka dekaaniametit on vaid üks mees (H. Möller) peale tema EPA-s/EPMÜ-s pidanud. Dekaanina oli ta ikka sõnakas ja sirgejooneline, pälvides nii oma teaduskonna üliõpilaste kui ka tollase rektoraadi liikmete kõrge tunnustuse.

Märkimisväärne on tema sporti toetav hoiak, millel olid ka silmapaistvad tagajärjed. Metsanduse ja maaparanduse teaduskonnast sirgusid mitmed Eestile au ja kuulsust toonud sportlased eesotsas Enn Sellikuga.

Prof. Endel Laasi teadustöö on põhiliselt suunatud lehise ja kuuse kasvatamisega seotud küsimuste ning võõrpuuliikide kohanemisprotsesside uurimisega. Tihedate sidemete tõttu Soome dendroloogidega on meie metsandusalane teadustöö saanud tuttavaks ka väljaspool Eesti piire.

Juubilari töösaavutuste seas on eriline koht tema poolt kirjutatud *Dendroloogia* õpikul, mis ilmus esmakordselt 1967. aastal, nüüd on see aga kordustrükina uuesti välja antud. Õpiku kõrval on tema sulg seadnud trükivalmis hulgaliselt teadus- ja populaarteaduslikke artikleid (ca 200). Ühega saab lugeja tutvuda ka käesolevas numbris (lk. 332).

Prof. E. Laas oli Akadeemilise Metsaseltsi taastamise initsiaator ja selle esimees, ta on selle seltsi auliige. 1994. a. valiti E. Laas ka Akadeemilise Põllumajanduse Seltsi auliikmeks. Lisaks neile on ta veel Soome Metsaseltsi, Soome Dendroloogia Seltsi ja Eesti Dendroloogia Seltsi auliige. Teda on austatud paljude tänukirjadega ja teenelise metsakasvataja aunimetusega (1976).

Üliõpilasaastatest alates kuulub E. Laas Ü/S *Liivika* ridadesse, selle tööst võtab ta ka praegu aktiivselt osa. Tema hoole alla on usaldatud tegevus, mille eesmärgiks on *Liivika* kodu

sisseseadmine. Selts loodab, et ta viib oma õlgadele võetud töö edukalt lõpule.

Soovime juubilarile pikka iga ja jätkuvat jõudu veel paljudeks ettevõtmisteks.

Ü. Oll

VILMA RAUDSEPP – 70

Eesti Põllumajandusülikooli kauaaegne lambakasvatuse õppejõud dotsent Vilma Raudsepp sündis 12. juunil 1925. a. Tallinnas. Loodus oli talle andnud hea mälu ja muusikalise kuulmise (tema vend Uno Järvela oli tuntud

koorijuht ja muusikapedagoog). Haridusteed alustas V. Raudsepp Tallinnas Anna Tõrvand-Tellmanni Inglise Kolledzis, 1944. a. lõpetas ta aga Tallinna 5. Keskkooli. Seejärel asus ta õppima TRÜ põllumajandusteaduskonda, mille lõpetas 1948. a. õpetatud agronoomi kvalifikatsiooniga. Pärast TRÜ lõpetamist töötas V. Raudsepp zootehnikuna ja loomakasvatuse õpetajana Harju ja Tartu rajoonis.

Eesti Põllumajanduse Akadeemias töötas V. Raudsepp alates 1954. aastast: põllumajandusloomade söötmise kateedri assistendina 1954...1959, eriloomakasvatuse kateedri aspirandina 1959...1962, samas kateedris zootehnikuna 1962...1966, assistendina 1966...1968, vanemõpetajana 1968...1970, dotsendi kt.-na 1970...1973 ja dotsendina 1973...1986.

Vilma Raudsepa kitsamaks erialaks kujunes lambakasvatus. 1965. aastal kaitses ta kandidaadiväitekirja teemal *Eesti tumedapealiste lammate liha- ja villajõudlus uttede erineval söötmisel* (juhendajaks prof. E. Liik). Teadus- ja populaarteaduslikke artikleid on V. Raudsepp avaldanud põhiliselt lambakasvatusest ühtekokku üle 80.

Tema koostatud on *Sea-, lamba- ja linnukasvatuse praktikum* (koos E. Meisneriga) (1973), *Lambakasvatuse praktikum* (vene keeles, 1978) ja *Loomakasvatuse alused* (lambakasvatuse osa, 1979).

Üliõpilastele õpetas V. Raudsepp lambakasvatuse kõrval ka põllumajandusloomade söötmist ning eriloomakasvatuse ning loomakasvatuse aluste kursust. Ta on olnud paljude kursuse- ja diplomitööde juhendaja.

Kuuludes Eesti Liha-Villalammaste Tõuarevuse Nõukogu juhatusse on ta kaasa aidanud vabariigi lambakasvatuse arengule. Ta oli ka Eesti Lambakasvatuse Seltsi üks taaslustajatest. Akadeemilisse Põllumajanduse Seltsi kuulub ta selle taasrajamisest alates.

Kakskümmend kaks aastat hoidis Vilma Raudsepp oma õlgadel Eesti Põllumajanduse Akadeemia ametiühingu kultuuritööd ja isetegevust. Täna seni meenutatakse iga-aastasi käsitöönäitusi, esmakursuslaste tutvumisõhtuid, teaduskondadevahelisi isetegevuskonkursse ja teaduskonnasiseseid pidusid. Väsimatu tudengitega kaasasõitja ja esindaja oli ta üliõpilaslaulupidudel. Isetegevuslased vastasid juubilari hoolele ja vaevale südamliku tänukontsertiga Vilma Raudsepa 60. sünnipäeval, mida sellest osavõtjad ilmselt kunagi ei unusta.

Vilma Raudsepaga on kerge suhelda. Ta tunneb paljusid, ta huvitub kõigest ja kõikidest. Temaga on ühteviisi kerge vestelda ballikleidis, süüa Lõvaski talu “firmarooma” (esiema retsepti järgi valmistatud oasuppi) või jalutada paljajalu talu dendroloogiaaias-õuel. Käitumiskombestikku tunneb juubilari pere täiuslikult ja temalt võib saada head nõu ükskõik millise tähtpäeva tähistamiseks.

Oma kodule ja pererkonnale nappis juubilaril alati aega, kuid sellest hoolimata on tema pereelu ideaalne. Ludvig Raudsepa huumorimeel ja Vilma Raudsepa täpsus ja kohusetunne andsid suurepärase sulami, millest võrsus kolm töökat last. Lapsed on Vilmat jõudnud rõõmustada juba 7 lapselapsega ja suviti on Lõvaski ikka kajanud nende kilgetest.

1995. a. juunikuus oli Haanjamaal Lõvaski talus “lahtiste värvate päev”, reibas ja elurõõmus Vilma Raudsepp, praegune Lõvaski talu perenaine, võttis vastu külalisi, kes tulid talle õnne soovima. Soovime ka siinkohal juubilarile palju õnne ja tugevat tervist veel pikkadeks aastateks.

V. Tikk, V. Valdi

OLAV MARITS – 70

Juubilar on sündinud Kuldres 27. septembril 1925. a. talupida-jate peres, kus peale tema kasvab veel kolm venda. Kuldre Algkoolis õppis ta aastatel 1934... ..1940.

Keskharidust asus ta oman-dama Valga Keskkooolis, kus sai lõpetada kolm klassi. Hoidudes mobilisatsiooni eest, põgenes ta 1944. a. jaanuaris Soome, kus astus vabataht-likult Soome armee teenistusse. Tagasi Eestisse tuli ta 18. augustil 1944. Sama aasta oktoobris mobiliseeriti ta Punaarmee, tegelikult tööpatal-joni. Teenistuses viibis Narvas, Kingissepas, Kohtla-Järvel, Tallinnas ja ka metsatööl. Armeeteenistusest vabanes 1948. a. aprillis. Järgneval suveperioodil töötas kodutalus.

Õpinguid Antsla Põllumajandustehnikumis alustas ta 1948. a. sügisel ja lõpetas nimetatud kooli 1951. aastal.

Noore spetsialistina asus juubilar tööle Otepää rajoonis, alul teraviljakasvatuseagronoomi ametikohal, varsti aga edutati ta põllumajandusosakonna peagronoomi kohusetäitjaks. Reorganiseerimiste järgselt töötas ta Otepää TSNTK Põllumajanduse ja Varumise Valitsuse peagronoomi ametikohal. Alates 1953. aastast kuni 1956. aastani töötas Otepää MTJ plaanija-agronoomi ametis. Kaks aastat, s.o. 1956...1958 oli Otepää MTJ peagronoomiks. Pärast MTJ-de likvideerimist 1958. a. aprillis viidi ta sama aasta maikuust alates üle Tartu rajooni Ilmatsalu sovhoosi osakonnajuhatajaks, kellena töötas kuni 1960. a. aprillikuuni. Järgnes üleviimine Luunja sovhoosi peagronoomiks.

Oma haridusteed jätkas O. Marits Eesti Põllumajanduse Akadeemia kaugõppeosakonnas 1954. a., õpetatud agronoomi kvalifikatsiooni sai siit 1960. a.

Luunjast suunati O. Marits 1967. a. Vabariikliku Kolhoosi ja Sovhoositootmise Juhtiva Kaadri Ettevalmistamise kooli. Selle lõpetamise järel asus ta tööle Kehtna näidissovhoostehnikumi peazootehniku kohale. Kehtnas töötas ta peazootehnikuna üle 10 aasta, andes suure panuse Kehtna loomakasvatuse arengusse. 1975. aastal nimetati O. Marits Laatre sovhoosi direktori asetäitjaks. Kehtnas valmis O. Maritsal ka uurimistöõ piimakarja suurfarmidest. Dissertatsioon teemal *Lehmade kombilatrises pidamisviisid ja vahetustega töö uurimine piimatootmiskompleksis* sai kaitstud 30. mail 1975.

Pärast kümneaastast töötamist Laatre sovhoosis siirdus ta 31. oktoobril 1985. a. pensionile. Ajutiselt töötas ta veel Laatre sovhoosis direktori asetäitja ja ökonomisti ametis, samuti sovhoosi tsiviilkaitse formeeringus kuni sovhoosi reorganiseerimiseni.

Põllumajanduse reformi käigus valiti ta kohaliku reformikomisjoni sekretäriks ja seda tööd on jätkunud käesoleva ajani.

Juubilari abikaasa Mirdi on olnud juubilarile alati heaks abiliseks, ka temal on pikki tööaastaid põllumajanduses selja taga. Üheskoos on nad üles kasvatanud kaks last.

Juubilar pole kuulunud ühegi partei liikmeskonda, kuid 11. märtsil 1990 teatati talle, et ta on valitud Eesti Kongressi liikmeks.

Pikaajaline kokkupuude Olav Maritsaga lubab teda hinnata kui erudeeritud ja laia silmaringiga ning rohkete elukogemustega rahuliku iseloomuga põllumeest.

Kolleegid Loomakasvatusteadusteadustest ja katsejaamadest õnnitlevad juubilari ja soovivad talle tegevusrohkeid aastaid.

A. Born

EHA TOOMISTE – 60

Juubilar on sündinud 1. augustil 1935 Valgamaal Taheva vallas raudteetöölise kolmelapselises peres, tema neiuõlve nimi oli Tonts.

Õpinguid alustas Eha Laanemetsa Algkoolis, seejärel õppis

Koikküla 7.-klassilises Koolis. Viimase lõpetas ta 1950. a. Sama aasta sügisel jätkus koolitee Valga I Keskkoolis, saades siit keskhariduse 1954. a.

Eesti Põllumajanduse Akadeemias õppis Eha aastatel 1954...1959 ja õpetatud zootehnika kvalifikatsiooni omandas 1959. a. Üliõpilasena osales uudismaade kasutuselevõtu kampaanias, töötades 1956. a. suvel Akmolinski oblastis. EPA-s mängis võrkpalli ja tegeles suusaspordiga.

Juubilari esimene töökoht oli Elva rajooni Puhja kolhoosis, kus töötas zootehnikuna 1959...1961. a. Edasine elu viis teda Kehtnasse, kus alul töötas Seakasvatuse Katsejaamas nooremteadurina, uurides rohusöödarohkeid ratsioone tiinete emiste söötmisel.

Kehtna-ajaga jäävad ka õpinguaastad aspirantuuris (1970...1973). Dissertatsiooni *Lüpsikarja suvise pidamise erinevad viisid* kaitsmine toimus 29. juunil 1973, selle tulemusel

omistati talle põllumajanduskandidaadi teaduslik kraad.

Alates 1974. aastast suunati abielupaar Eha ja Huno Toomiste tööle Laatre sovhoosi, kus Eha asus juhtima Veisekasvatuse Katsejaama. Mitmeid struktuurimuutusi on küll üle elatud, kuid Eha Toomistel on olnud ikka võimalus 1973. a. kaitstud dissertatsiooni põhitõdesid kogu hilisema töö jooksul praktikas rakendada, edasi arendada ja kontrollida. Tema teadustöö põhisuunaks on ikka olnud ökonoomne piima tootmine rohusöötdarohke ratsiooniga, seda põhimõtet rakendas ta ka aretustöös. Tema kaasabil kujunes Laatre sovhoosis piimakarjakasvatuse tulusaks tootmisharuks.

Pensioniea saabudes töötas E. Toomiste veel kolm aastat juhtivteadurina. Nüüd aga töötab edasi kodus ja lõpetab uurimistööd aretusvalikust Laatre farmis.

Kehtnas ja Laatres on ta aastaid laulnud segakooris, ta aiandusharrastus ja huvi roosikasvatuse vastu aitab kaunistada koduümbrust.

Peres on üles kasvatatud kolm täisealist tütart, kes kõik on lõpetanud kõrgkooli. Juubilar on seitsme poisi vanaema. Soovime Eha Toomistele lauluhäält, et jätkuks tööd ja tegemisi ning veel ja veel soovime tervist ja jõudu.

A. Born

VIKTOR JULLINEN – 60

Viktor Jullinen on sündinud 7. augustil 1935. a. Leningradi oblastis (Ingerimaal) külas, mis praeguseks ajaks on juba Sankt-Peterburgi alluvuses. Rahvuselt soomlane, usutunnistuselt luterlane. Enne sundkollektiviseerimist olid vanemad ja nende eellased talupidajad. Sundkollektiviseerimise käigus võeti maa ära ja vanemad asusid tööle Leningradi tehastesse.

Eestis elab alates 1942. aastast, on Eesti Vabariigi kodanik.

Juubilaril haridustee algas Teenuse 7-kl. koolis. Keskerihariduse omandas ta aga aastatel 1951...1955 Tallinna Mäetehnikumis elektromehhaanika erialal. Õpingud Eesti Põllumajanduse Akadeemia kaugõppeteaduskonnas algasid 1960. aastal põllumajanduse ökonomika erialal.

Kõrgkooli lõpetamise järel töötas Viktor Jullinen lühikest aega (1965...1966) Paide Masinarvutusjaama juhatajana. Sealt tuli ta Eesti Põllumajanduse Akadeemiasse, kus töötas algul põllumajanduse ökonomika kateedri vanemõpetajana ja alates 1976. a. dotsendina.

EPA-s töötades astus ta mittestatsionaar-sesse aspirantuuri. Väitekirja *Põllumajanduse varustatus tootmispõhivahenditega ja nende kasutamise majanduslik efektiivsus* kaitses ta majanduskandidaadi kraadi saamiseks Tartu Ülikoolis 30. märtsil 1973. Dotsendi kutse põllumajanduse ökonomika erialal omistati talle 1976. a. Pärast kutse omandamist järgnesid prantsuse keele kursused Moskvas 1976/77 õppeaastal.

Aastatel 1977...1980 oli ta Conakry Polütehnilise Instituudi agronoomiateaduskonna põllumajandusökonomika professor. Seejärel tuli tagasi EPA-sse, kus töötas algul dotsendina ja hiljem EPMÜ põllumajanduse ökonomika kateedri (hiljem õppetooli) juhatajana. 1. septembrist 1992 valiti V. Jullinen professoriks. 1994. a. sügisest on ta EPMÜ Majandus- ja Sotsiaal-teaduskonna dekaan, ühtaegu ka Agraar-ökonomika Instituudi juhataja.

Ajavahemikus 1. veebruarist kuni 31. maini 1992. a. täiendas V. Jullinen end Soome Põllumajandusökonomika Instituudis (Maatalouden Taloudellinen Tutkimuslaitos). Sellest ajast on loodud ja säilinud teaduslik koostöö põllumajanduspoliitika valdkonnas Soomega.

V. Jullineni uurimisvaldkonnaks on tootmise efektiivsus, ressursside efektiivsem kasutamine, põllumajanduspoliitika, rakenduslik rahvamajandusõpetus (põllumajanduse osa). Nendelt aladelt on avaldatud üle 50 teadustöö, sealhulgas kaks brošüüri.

Õppejõu töös on tähtsamateks loengukursusteks olnud põllumajandusökonomika ja rahvamajandusõpetus. Ta on esinenud loengutega Helsingi Ülikoolis (1992, 1994) ja Soome Põllumajandusökonomika Instituudis (1992).

Viktor Jullinen on abielus ja edukas pereisa. Koos abikaasaga on ta üleskasvatanud kaks poega. Maakodu asub Järvamaal.

Juubilaril kui teadlast-pedagoogi iseloomustavad sihikindlus, püsivus ja põhjalikkus töös ning korrektsus asjaajamises. Ta on toimekas ja aega hindav. On kollektiivi kokkuhoidev. Kolleegina ja kollektiivi juhina on Viktor tugev isiksus.

Soovime juubilarile jätkuvat eluõnne ja töörohkeid aastaid.

L. Lilover

HENN TEETSOV – 60

Henn

Teetsov on sündinud 21. septembril 1935 talupidaja perekonnas Pärnumaal, Suurejõel. Tema haridustee algas 1943. aastal, kui ta asus õppima Pärnu IX Algkoolis, kust ta aga järgmisel aastal läks Juuri-

karu Algkooli, kus lõpetas kuus klassi. Aastatel 1950...1953 õppis ta Vädra Keskkoolis ja 1953...1954 Viljandi I Keskkoolis, mille lõpetas 1954. a. kevadel. Sama aasta sügisel astus ta Eesti Põllumajanduse Akadeemia põllumajanduse mehhaniseerimise teaduskonda, mille lõpetamisel (1959) omandas insener-mehhaaniku kvalifikatsiooni.